

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

NÕUKOGU DIREKTIIV 2011/16/EL,

15. veebruar 2011,

maksustamisalase halduskoostöö kohta ja direktiivi 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 113 ja 115,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Liikmesriigid vajavad globaliseerumise ajajärgul üha enam vastastikust abi maksustamise valdkonnas. Kuna maksu- maksjate liikuvus ja piiriüleste tehingute arv on oluliselt suurenenud ning finantsinstrumendid on muutunud rahvusvaheliseks, on liikmesriikidel järjest keerulisem nõuetekohaselt määrata tasumisele kuuluvaid makse. Kõnealune süvenev probleem mõjutab maksustamissüsteemide toimimist ja põhjustab topeltmaksustamist, mis soodustab maksupettusi ja maksudest kõrvalehoidumist, samas kui kontrolli volitused on jätkuvalt riiklikul tasandil. Seega pärsib see siseturu toimimist.
- (2) Seepärast ei suuda liikmesriik üksi ilma teistelt liikmesriikidelt teavet saamata hallata oma siseriiklikku maksustamissüsteemi, eelkõige otsese maksustamise valdkonnas. Sellise kahjuliku mõju vältimiseks on hädavajalik arendada uut halduskoostööd liikmesriikide maksuasutustete

vahel. Vajatakse vahendeid, mille abil suurendada usaldust liikmesriikide vahel, kehtestades kõikidele liikmesriikidele samad eeskirjad, õigused ja kohustused.

- (3) Seepärast tuleks uue õigusaktiga kehtestada täiesti uus lähenemisviis, et anda liikmesriikidele volitused teha tõhusat koostööd rahvusvahelisel tasandil, et tasakaalustada suureneva globaliseerumisega seotud kahjulikku mõju siseturule.

- (4) Selles kontekstis ei sätesta kehtiv nõukogu 19. detsembri 1977. aasta direktiiv 77/799/EMÜ (liikmesriikide pädevate asutuste vastastikuse abi kohta otsese maksustamise valdkonnas) ⁽³⁾ kõnealuse valdkonna reguleerimiseks enam asjakohaseid meetmeid. Kõnealuse direktiivi suuri puudusi on käsitletud nõukogu maksupettuste vastase ajutise tööühma 22. mai 2000. aasta aruandes ja hiljem komisjoni 27. septembri 2004. aasta teatise ettevõtlus- ja finantspettuste vältimise ja tõkestamise kohta ning ja 31. mai 2006. aasta teatise kooskõlastatud maksupettuste vastase võitluse tõhustamise strateegia väljatöötamise vajaduse kohta.

- (5) Direktiiv 77/799/EMÜ koos selle hilisemate muudatustega kavandati tingimustes, mis erinevad oluliselt praegustest siseturunõuetest, ja see ei suuda enam täita halduskoostööks vajalikke uusi nõudeid.

- (6) Direktiivi 77/799/EMÜ muutmine ei ole ülal nimetatud eesmärkide saavutamiseks piisav, kuna vajalikke muudatusi on palju ja need on olulised. Seepärast tuleks direktiiv 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistada ja asendada uue õigusaktiga. Kõnealust uut õigusakti tuleks kohaldada otseste maksude ja selliste kaudsete maksude suhtes, mida veel ei reguleerita liidu muu õigusaktiga. Seepärast on käesolev uus direktiiv tõhusa halduskoostöö tagamiseks asjakohane õigusakt.

⁽¹⁾ 10. veebruari 2010. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ 16. juuli 2009. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ EÜT L 336, 27.12.1977, lk 15.

- (7) Käesolev direktiiv põhineb direktiivi 77/799/EMÜ saavutustel, kuid näeb ette selgemad ja täpsemad eeskirjad, millega reguleerida vajaduse korral halduskoostööd liikmesriikide vahel, et seada eelkõige seoses teabevahetusega sisse ulatuslikum liikmesriikidevaheline halduskoostöö. Selgemad eeskirjad peaksid tegema samuti võimalikuks eelkõige hõlmata kõik liidus tegutsevad füüsilised ja juriidilised isikud, võttes arvesse õiguslike üksuste üha erinevamat vormi, sealhulgas lisaks tavapärasele õiguslikele üksustele, nagu usaldusühingud, sihtasutused ja investeerimisfondid, ka mis tahes uusi instrumente, mis liikmesriikide maksumaksjad võivad luua.
- (8) Liikmesriikide kohalike või riiklike halduskoostöö asutuste vahel peaks olema rohkem otsesuhtlust, kuna reeglina toimub suhtlemine teabevahetuse keskastutuste kaudu. Otsesuhtluse puudumise tagajärg on ebatõhusus, halduskoostöövõimaluste alakasutamise ja viivitused teabevahetuses. Seetõttu tuleks koostöö tõhustamiseks ja kiirendamiseks ette näha rohkem otsesuhtlust asutuste vahel. Pädevuse andmine teabevahetuse üksustele peaks toimuma vastavalt iga liikmesriigi siseriiklikele õigusnormidele.
- (9) Liikmesriigid peaksid vahetama konkreetsete juhtumitega seotud teavet, kui teine liikmesriik seda taotleb, ning peaksid teostama nimetatud teabe saamiseks vajalikku uurimist. „Eeldatava asjakohasuse“ standardi eesmärk on ette näha maksuküsimuste alane teabevahetus nii suures ulatuses kui võimalik ning samas selgitada, et liikmesriikidel ei ole vabadust teha sihipäratuid päringuid või taotleda teavet, mis tõenäoliselt ei ole konkreetse maksumaksja maksuasjade puhul asjakohane. Kuigi käesoleva direktiivi artikkel 20 sisaldab menetlusnõudeid, tuleks neid sätteid tõlgendada liberaalselt, et mitte takistada tõhusat teabevahetust.
- (10) Tunnistatakse, et eeltingimusteta automaatne teabevahetus on kõige tõhusam viis piiriülestes olukordades maksude nõuetekohase kindlaksmääramise edendamiseks ja pettusega võitlemiseks. Selleks tuleks järgida järkjärgulist lähenemisviisi, alustades viie kategooria kohta kättesaadava teabe automaatse vahetamisega ning vaadates asjakohased sätted läbi pärast aruande saamist komisjonilt.
- (11) Omaalgatuslikku teabevahetust liikmesriikide vahel tuleks samuti tõhustada ja soodustada.
- (12) Käesoleva direktiivi alusel teabe esitamiseks tuleks kehtestada tähtsajad, et tagada teabevahetuse õigeaegsus ja tulemuslikkus.
- (13) Oluline on võimaldada ühe liikmesriigi maksuasutuse ametnikele viibimine teise liikmesriigi territooriumil.
- (14) Kuna mitmetes liikmesriikides kehtestatud maksude alusel maksustamisele kuuluva ühe või enama isiku maksuseisund pakub sageli ühist või täiendavat huvi, tuleks kahel või enamal liikmesriigil võimaldada teostada selliste isikute suhtes üheaegseid kontrolle vastastikuse kokkuleppe ja vabatahtlikkuse alusel.
- (15) Pidades silmas teatavates liikmesriikides kehtivaid õigusnõudeid, mille kohaselt tuleb maksumaksjat teavitada tema maksukohustust käsitlevatest otsustest ja dokumentidest ning sellest tulenevaid raskusi maksuhaldurite jaoks, sealhulgas juhtumeid, kui maksumaksja on teise liikmesriiki ümber asunud, on sellistel asjaoludel soovitatav, et maksuhalduritel oleks võimalik teha koostööd selliste liikmesriikide pädevate asutustega, kuhu maksumaksja on ümber asunud.
- (16) Saadetud teabe kohta tagasiside andmine soodustab liikmesriikidevahelist halduskoostööd.
- (17) Liikmesriigid ja komisjon peaksid tegema koostööd, et järjepidevalt uurida koostöömenetlusi ning jagada kogemusi ja häid tavasid asjaomastes valdkondades.
- (18) Halduskoostöö tõhususe tagamiseks on oluline, et liikmesriik saaks, arvestades käesolevas direktiivis sätestatud piirangutega, käesoleva direktiivi alusel saadud teavet ja dokumente kasutada ka muul eesmärgil. Samuti on oluline, et kõnealune liikmesriik võiks seda teavet edastada teatavatel tingimustel kolmandale riigile.
- (19) Olukorrad, mil taotluse saanud liikmesriik võib teabe esitamisest keelduda, tuleks selgelt kindlaks määrata ja need peaksid olema piiratud, võttes arvesse nii teatavaid erahuvisid, mida tuleks kaitsta, kui ka avalikke huvisid.
- (20) Liikmesriigid ei tohiks teabe esitamisest keelduda põhjusel, et neil puudub kõnealuses küsimuses huvi, või põhjusel, et teave on panga, muu finantsasutuse, nende nimel tegutseva, volitatud või usaldusisiku valduses, või põhjusel, see on seotud juriidilise isiku omandihuvidega.
- (21) Käesolev direktiiv sisaldab miinimumeeskirju ega peaks seega piirama liikmesriikide õigust teha teiste liikmesriikidega laiemat koostööd oma õigusnormide alusel või teiste liikmesriikidega sõlmitud kahe- või mitmepoolsete kokkulepete raames.

- (22) Samuti tuleks täpsustada, et juhul kui liikmesriik teeb kolmanda riigiga laiemat koostööd, kui on ette nähtud käesoleva direktiiviga, ei tohiks ta keelduda sellisest laiemast koostööst teise liikmesriigiga, kes soovib sellist laiemat vastastikust koostööd teha.
- (23) Teavet tuleks vahetada ühtsete vormide, vormingute ja teabekanalite kaudu.
- (24) Halduskoostöö tõhusust tuleks hinnata, ja seda eelkõige statistika alusel.
- (25) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽¹⁾.
- (26) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja liidu huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismeetmete vahel, ning tegema need üldsusele kättesaadavaks.
- (27) Kogu käesoleva direktiivi kohase teabevahetuse suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta) ⁽²⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 45/2001 (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta) ⁽³⁾ rakendussätteid. Siiski on asjakohane kaaluda direktiivis 95/46/EÜ sätestatud teatavate õiguste ja kohustuste piiramist, et kaitsta kõnealuse direktiivi artikli 13 lõike 1 punktis e osutatud huve. Kõnealune piiramine on vajalik ja proportsionaalne, pidades silmas liikmesriikide võimalikku saamata jäävat tulu ja käesoleva direktiiviga hõlmatud teabe olulisust Pettustevastase võitluse tulemuslikkuse jaoks.
- (28) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja selles järgitakse eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnusstatud põhimõtteid.
- (29) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt tõhus halduskoostöö liikmesriikide vahel, et tasakaalustada suureneva globaliseerumisega seotud kahjulikku mõju siseturule, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning ühtsuse ja

tõhususe tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Sisu

1. Käesoleva direktiiviga nähakse ette eeskirjad ja menetlused, mille alusel teevad liikmesriigid omavahel koostööd, et vahetada artiklis 2 osutatud makse käsitlevat teavet, mis eeldatavasti on oluline asjaomaste liikmesriikide haldamiseks ja siseriiklike õigusnormide jõustamiseks.

2. Käesolevas direktiivis nähakse ette ka sätted lõikes 1 nimetatud teabe elektrooniliseks vahetamiseks ning eeskirjad ja menetlused, mille alusel liikmesriigid ja komisjon teevad koostööd kooskõlastamise ja hindamise valdkonnas.

3. Käesolev direktiiv ei mõjuta kriminaalasjades antavat vastastikust abi käsitlevate eeskirjade kohaldamist liikmesriikides. Samuti ei piira direktiiv ühegi sellise kohustuse täitmist, mis on liikmesriigil seoses laiemal halduskoostööga ning mis tulenevad muudest õigusaktidest, sealhulgas kahe- või mitmepoolsetest kokkulepetest.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse igat liiki maksude suhtes, mida koguvad liikmesriigid või liikmesriikide territooriaalsed või halduslikud allüksused, sealhulgas kohaliku omavalitsuse asutused, või mida kogutakse nende nimel.

2. Olenemata lõikest 1, ei kohaldata käesolevat direktiivi käibemaksu ja tollimaksude või aktsiisimaksude suhtes, mida reguleeritakse mõne muu liikmesriikidevahelise halduskoostööd käsitleva liidu õigusaktiga. Käesolevat direktiivi ei kohaldata ka liikmesriigile või liikmesriigi allüksusele või avalik-õiguslikele sotsiaalkindlustusasutustele makstavate kohustuslike sotsiaalkindlustusmaksude suhtes.

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

⁽²⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

⁽³⁾ EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

3. Mingil juhul ei tõlgendata lõikes 1 osutatud makse sellisena, et need hõlmavad:

- a) lõive, näiteks ametiasutuste väljastatud tõendite ja muude dokumentide eest tasutavaid lõive;
- b) tasumisele kuuluvaid lepingulisi summasid, näiteks üldhuvi-teenuste eest makstavaid teenustasusid.

4. Käesolevat direktiivi kohaldatakse lõikes 1 osutatud maksude suhtes, mida kogutakse territooriumil, kus kohaldatakse aluslepinguid Euroopa Liidu lepingu artikli 52 kohaselt.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) liikmesriigi „pädev asutus” – asjaomase liikmesriigi poolt selleks nimetatud asutus. Käesoleva direktiivi kohaselt tegutsedes käsitatakse pädevate asutustena ka teabevahetuse keskasutust, teabevahetuse üksust või pädevat ametnikku, kui neile antakse artikli 4 alusel vastav pädevus;
- 2) „teabevahetuse keskasutus” – selleks määratud organ, kellele lasub põhivastutus halduskoostöö valdkonnas toimuva suhtlemise eest teiste liikmesriikidega;
- 3) „teabevahetuse üksus” – organ, mis ei ole teabevahetuse keskasutus ning mis on määratud käesoleva direktiivi alusel otse teavet vahetama;
- 4) „pädev ametnik” – ametnik, kellele on antud volitus käesoleva määruse alusel otse teavet vahetada;
- 5) „taotluse esitanud asutus” – liikmesriigi teabevahetuse keskasutus, teabevahetuse üksus või pädev ametnik, kes esitab pädeva asutuse nimel abitaotluse;
- 6) „taotluse saanud asutus” – liikmesriigi teabevahetuse keskasutus, teabevahetuse üksus või pädev ametnik, kes võtab pädeva asutuse nimel abitaotluse vastu;
- 7) „haldusuurimine” – kõik kontrolli-, järelevalve- ja muud meetmed, mida liikmesriigid võtavad oma ülesannete täitmisel, et tagada maksualaste õigusaktide nõuetekohane kohaldamine;
- 8) „teabevahetus taotluse alusel” – sellise taotluse alusel toimuv teabevahetus, mille taotluse esitanud liikmesriik esitab taotluse saanud liikmesriigile teatavas küsimuses;
- 9) „automaatne teabevahetus” – eelnevalt määratletud teabe korrapärane edastamine teisele liikmesriigile eelneva taotluse ja eelnevalt kindlaksmääratud korrapäraste ajavahe- mike tagant. Artikli 8 kontekstis tähendab kättesaadav teave teavet edastava liikmesriigi maksutoimikus olevat teavet, mis on kättesaadav vastavalt kõnealusel liikmesriigis teabe kogumist ja töötlemist käsitlevatele menetlustele;
- 10) „omaalgatuslik teabevahetus” – teabe mittekorrapärane edastamine teisele liikmesriigile mis tahes ajal ja eelneva taotluseta;
- 11) „isik”:
 - a) füüsiline isik;
 - b) juriidiline isik;
 - c) kui kehtivates õigusaktides on see sätestatud, isikute ühendus, kes saab teha õigustoiminguid, kuid kellel puudub juriidilise isiku seisund, või
 - d) mis tahes muu õiguslik üksus, mis tahes laadi ja vormis, olenemata sellest, kas tegemist on juriidilise isikuga või mitte, mis omab või haldab vara, sealhulgas sellest tulevavat tulu, mida maksustatakse mis tahes käesolevas direktiivis käsitletud maksuga;
- 12) „elektrooniline” – elektroonilise andmetöötluse (sh digitaalne pakkimine) ja salvestamise vahendite abil ja juhtmete kaudu või raadioedastuse teel, optiliselt või muul elektromagnetilisel viisil toimuv teabevahetus;
- 13) „CCN-võrk” – ühine tegevusalus, mis põhineb ühisel teabe- võrgul (CCN) ning mille liit on välja töötanud selleks, et tagada elektrooniline teabevahetus pädevate asutuste vahel tolli ja maksustamise valdkonnas.

Artikkel 4

Korraldus

1. Iga liikmesriik teavitab komisjoni hiljemalt ühe kuu jooksul pärast 11. märtsi 2011 käesoleva direktiivi kohaldamiseks nimetatud pädevast asutusest ning teavitab komisjoni viivitamatult mis tahes sellega seotud muudatustest.

Komisjon teeb teabe kättesaadavaks teistele liikmesriikidele ja avaldab liikmesriikide asutuste loetelu *Euroopa Liidu Teatajas*.

2. Pädev asutus määrab ühe teabevahetuse keskasutuse. Pädev asutus vastutab sellest komisjonile ja teistele liikmesriikidele teavitamise eest.

Samuti võib komisjoniga suhtlemise teha ülesandeks teabevahetuse keskasutusele. Pädev asutus vastutab sellest komisjonile teatamise eest.

3. Iga liikmesriigi pädev asutus võib määrata teabevahetuse üksused, kellel on vastavalt iga liikmesriigi siseriiklikule õigusele või poliitikale antud pädevus. Teabevahetuse keskasutuse ülesandeks on kõnealuste teabevahetuse üksuste loendit ajakohastada ja teha see kättesaadavaks teiste asjaomaste liikmesriikide teabevahetuse keskasutustele ja komisjonile.

4. Iga liikmesriigi pädev asutus võib määrata pädevad ametnikud. Teabevahetuse keskasutuse ülesandeks on pädevate ametnike loendit ajakohastada ja teha see kättesaadavaks teiste asjaomaste liikmesriikide teabevahetuse keskasutustele ja komisjonile.

5. Käesoleva direktiivi alusel halduskoostööd tegevaid ametnikke käsitletakse selles küsimuses igal juhul pädevate ametnikena vastavalt pädevate asutuste kehtestatud korrale.

6. Kui teabevahetuse üksus või pädev ametnik saadab või võtab vastu koostöötaotluse või vastuse koostöötaotlusele, teatab ta sellest oma liikmesriigi teabevahetuse keskasutusele vastavalt kõnealuse liikmesriigi kehtestatud korrale.

7. Kui teabevahetuse üksus või pädev ametnik võtab vastu koostöötaotluse, mis eeldab tegutsemist väljaspool liikmesriigi siseriikliku õiguse või poliitika poolt talle antud pädevust, edastab ta sellise taotluse viivitamata oma liikmesriigi teabevahetuse keskasutusele ja teatab sellest taotluse esitanud asutusele. Sel juhul algab artiklis 7 sätestatud tähtaeg järgmisel päeval pärast koostöötaotluse edastamist teabevahetuse keskasutusele.

II PEATÜKK TEABEVAHETUS

I JAGU

Teabevahetus taotluse alusel

Artikkel 5

Taotluse alusel toimuva teabevahetuse menetlus

Taotluse esitanud asutuse taotlusel edastab taotluse saanud asutus taotluse esitanud asutusele kogu artikli 1 lõikes 1 nime-

tatud teabe, mis on tema valduses või mida ta saab haldusuuringu käigus.

Artikkel 6

Haldusuuring

1. Taotluse saanud asutus viib läbi mis tahes haldusuuringu, mis on vajalik artiklis 5 osutatud teabe saamiseks.

2. Artiklis 5 osutatud taotlus võib sisaldada põhjendatud taotlust viia läbi teatav haldusuuring. Kui taotluse saanud asutuse arvates ei ole haldusuuringut vaja, teatab ta taotluse esitanud asutusele viivitamata selle põhjused.

3. Taotletud teabe saamiseks või taotletud haldusuuringu läbiviimiseks peab taotluse saanud asutus järgima samasid menetlusi, mida ta järgiks juhul, kui ta tegutseks omal algatusel või oma liikmesriigi muu asutuse taotlusel.

4. Kui taotluse esitanud asutus seda konkreetselt taotleb, edastab taotluse saanud asutus originaaldokumendid, tingimusel et see ei ole vastuolus taotluse saanud asutuse asukohaliikmesriigis kehtiva korraga.

Artikkel 7

Tähtajad

1. Taotluse saanud asutus esitab artiklis 5 osutatud teabe võimalikult kiiresti ja hiljemalt kuue kuu pärast taotluse kättesaamise kuupäevast.

Kui kõnealune teave on juba taotluse saanud asutuse valduses, tuleb teave edastada kahe kuu jooksul alates taotluse kättesaamise kuupäevast.

2. Teatavatel erijuhtudel võivad taotluse saanud ja taotluse esitanud asutus omavahel kokku leppida tähtajad, mis erinevad lõikes 1 sätestatust.

3. Taotluse saanud asutus saadab võimalusel elektrooniliselt ning viivitamata ja igal juhul hiljemalt seitsme tööpäeva jooksul pärast taotluse kättesaamist taotluse esitanud asutusele kinnituse taotluse kättesaamise kohta.

4. Taotluse saanud asutus teavitab ühe kuu jooksul pärast taotluse kättesaamist taotluse esitanud asutust taotlusega seotud mis tahes puudustest ja vajaduse korral nõuab täiendavat taustteavet. Sel juhul algavad lõikes 1 sätestatud tähtajad järgmisel päeval pärast seda, kui taotluse saanud asutus on saanud kätte soovitud lisateabe.

5. Kui taotluse saanud asutus ei suuda vastata taotlusele asjaomase tähtaja jooksul, teavitab ta viivitamata ja igal juhul kolme kuu jooksul pärast taotluse kättesaamist taotluse esitanud asutust põhjustest, miks tal ei ole võimalik vastata, ja teatab kuupäeva, millal ta eeldatavasti saab taotlusele vastata.

6. Kui soovitatav teave ei ole taotluse saanud asutuse valduses ning ta ei suuda teabetaotlusele vastata või keeldub vastamast artiklis 17 toodud põhjustel, teavitab ta viivitamata ja igal juhul ühe kuu jooksul pärast taotluse kättesaamist taotluse esitanud asutust sellega seotud põhjustest.

II JAGU

Kohustuslik automaatne teabevahetus

Artikkel 8

Kohustusliku automaatse teabevahetuse kohaldamisala ja tingimused

1. Iga liikmesriigi pädev asutus edastab automaatse teabevahetuse teel iga teise liikmesriigi pädevale asutusele kättesaadava teabe maksustamisperioodide kohta alates 1. jaanuarist 2014 seoses kõnealuse teise liikmesriigi residentidega järgmiste konkreetsete tulu ja kapitali kategooriate kohta, nagu neid mõistetakse teavet edastava liikmesriigi siseriiklike õigusnormide alusel:

- a) hüvitised töötajatele;
- b) juhtide tasud;
- c) elukindlustustooted, mis on hõlmamata muude teabevahetust käsitlevate liidu õigusaktidega ja muude sarnaste meetmetega;
- d) pensionid;
- e) kinnisomand ja kinnisvaratulu.

2. Liikmesriigid teavitavad enne 1. jaanuari 2014 komisjoni lõikes 1 loetletud kategooriatest, mille kohta teave on neile kättesaadav. Nad teavitavad komisjoni kõigist hilisematest kategooriate muudatustest.

3. Liikmesriigi pädev asutus võib teatada iga teise liikmesriigi pädevale asutusele, et ta ei soovi saada teavet mõne käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tulu ja kapitali kategooria kohta või et

ta ei soovi saada teavet tulu või kapitali kohta, mille suurus jääb allapoole teatud künnist. Liikmesriik teavitab sellest ka komisjoni. Liikmesriigi puhul võib eeldada, et ta ei soovi lõike 1 kohaselt teavet saada, kui ta ei teavita komisjoni ühestki kategooriast, mille puhul teave on talle kättesaadav.

4. Liikmesriigid esitavad komisjonile enne 1. juulit 2016 igal aastal statistika automaatse teabevahetuse mahu kohta ja, sellises ulatuses kui on võimalik, teabe toimunud teabevahetusega seotud haldus- ja muu asjakohase kulu ja kasu kohta ning kõik võimalikud muudatused nii maksuasutuste kui kolmandate isikute jaoks.

5. Komisjon esitab enne 1. juulit 2017 aruande, milles esitatakse automaatse teabevahetuse haldus- ja muu asjakohase kulu ja kasu ning sellega seotud praktiliste aspektide kohta saadud statistika ja teabe ülevaade ja hinnatakse seda. Kui see on asjakohane, esitab komisjon nõukogule ettepaneku seoses lõikes 1 sätestatud tulu ja kapitali kategooriate ja/või tingimustega, sealhulgas tingimusega, mille kohaselt peab teiste liikmesriikide residentide käsitlev teave olema kättesaadav.

Kui nõukogu vaatab läbi komisjoni esitatud ettepanekut, hindab ta automaatse teabevahetuse veelgi tulemuslikumaks ja toimivamaks muutmise ning sellise teabevahetuse standardi tõstmise võimalusi, eesmärgiga sätestada, et:

- a) iga liikmesriigi pädev asutus edastab automaatse teabevahetuse teel iga teise liikmesriigi pädevale asutusele teabe maksustamisperioodide kohta alates 1. jaanuarist 2017 seoses kõnealuse teise liikmesriigi residentidega vähemalt kolme lõikes 1 loetletud konkreetse tulu ja kapitali kategooria kohta, nagu neid mõistetakse teavet edastava liikmesriigi siseriiklike õigusnormide alusel, ja
- b) lõike 1 kategooria loetelu laiendatakse nii, et see hõlmaks dividende, kasu vara võõrandamisest ja litsentsitasusid.

6. Teavet vahetatakse vähemalt kord aastas kuue kuu jooksul pärast liikmesriigi selle maksustamisaasta lõppu, mil teave muutus kättesaadavaks.

7. Komisjon võtab artikli 26 lõikes 2 osutatud korras enne artikli 29 lõikes 1 osutatud kuupäeva vastu automaatse teabevahetuse praktilise korralduse.

8. Kui liikmesriigid lepivad teiste liikmesriikidega sõlmitava kahe- või mitmepoolsetes kokkulepetes kokku tulu ja kapitali lisakategooriaid käsitleva teabe automaatses vahetuses, edastavad nad need kokkulepped komisjonile, kes teeb nimeetatud kokkulepped kättesaadavaks kõikidele teistele liikmesriikidele.

III JAGU

Omaalgatuslik teabevahetus

Artikkel 9

Omaalgatusliku teabevahetuse kohaldamisala ja tingimused

1. Iga liikmesriigi pädev asutus edastab artikli 1 lõikes 1 osutatud teabe teise asjaomase liikmesriigi pädevale asutusele mis tahes järgmistel asjaoludel:

- a) ühe liikmesriigi pädeval asutusel on alust arvata, et teises liikmesriigis võib jääda saamata maksutulu;
- b) maksukohustuslane saab ühes liikmesriigis maksuvähenduse või maksuvabastuse, millega peaks kaasnema maksutõus või maksukohustus teises liikmesriigis;
- c) ühe liikmesriigi maksukohustuslase ja teise liikmesriigi maksukohustuslase vahelisi äritehinguid teostatakse läbi ühe või mitme kolmanda riigi selliselt, et nad võivad ühes või mõlemas kõnealuses liikmesriigis makse kokku hoida;
- d) liikmesriigi pädeval asutusel on alust arvata, et kasumi kunstliku ülekandmisega ühe ettevõtete grupi siseselt võib kaasneda maksude kokkuhoid;
- e) ühele liikmesriigile teise liikmesriigi pädeva asutuse poolt edastatud teave on võimaldanud saada andmeid, mis võivad olla vajalikud maksukohustuse määramiseks viimati nimeetatud liikmesriigis.

2. Iga liikmesriigi pädevad asutused võivad omaalgatusliku teabevahetuse korras edastada teiste liikmesriikide pädevatele asutustele mis tahes teabe, millest nad on teadlikud ja mis võib olla kasulik teiste liikmesriikide pädevatele asutustele.

Artikkel 10

Tähtajad

1. Pädev asutus, kellele tehakse kättesaadavaks artikli 9 lõikes 1 osutatud teave, edastab nimetatud teabe mis tahes teise asja-

omase liikmesriigi pädevale asutusele võimalikult kiiresti ja hiljemalt ühe kuu möödudes pärast teabe saamist.

2. Pädev asutus, kellele on edastatud teave vastavalt artiklile 9, saabab võimalusel elektrooniliselt ning viivitamata ja igal juhul hiljemalt seitsme tööpäeva jooksul pärast kõnealuse teabe kättesaamist teabe esitanud pädevale asutusele kinnituse teabe kättesaamise kohta.

III PEATÜKK

HALDUSKOOSTÖÖ MUUD VORMID

I JAGU

Viiimine haldusasutuste ametiruumides ja osalemine haldusuurimistes

Artikkel 11

Kohaldamisala ja tingimused

1. Taotluse esitanud ja taotluse saanud asutuse kokkuleppel ning taotluse saanud asutuse kehtestatud korras võivad taotluse esitanud asutuse volitatud ametnikud artikli 1 lõikes 1 osutatud teabe vahetamiseks teha järgmist:

- a) viibida ametiruumides, kus taotluse saanud liikmesriigi haldusasutused täidavad oma ülesandeid;
- b) olla kohal taotluse saanud liikmesriigi territooriumil läbiviidava haldusuurimise ajal.

Kui taotletud teave sisaldub dokumentides, millele taotluse saanud asutuse ametnikel on juurdepääs, esitatakse taotluse esitanud asutuse ametnikele selliste dokumentide koopiad.

2. Kui see on taotluse saanud liikmesriigi õigusaktidega lubatud, võib lõikes 1 nimetatud kokkuleppes sätestada, et kui taotluse esitanud asutuse ametnikud viibivad haldusuurimise juures, võivad nad üksikisikuid küsitleda ja dokumente kontrollida.

Kui uurimise all olev isik keeldub järgimast taotluse esitanud asutuse ametnike võetud kontrollimeetmeid, käsitleb taotluse saanud asutus seda nii, nagu oleks keeldunud järgimast taotluse saanud asutuse ametnike võetud meetmeid.

3. Taotluse esitanud liikmesriigi volitatud ametnikud, kes lõike 1 kohaselt viibivad teises liikmesriigis, peavad igal ajal suutma esitada volikirja, milles on märgitud nende isik ja ametikoht.

II JAGU

Üheaegsed kontrollid

Artikkel 12

Üheaegsed kontrollid

1. Kui kaks või enam liikmesriiki lepivad kokku, et nad teostavad oma territooriumil üheaegseid kontrollide ühe või enama isiku üle, kes pakuvad neile ühist või täiendavat huvi, eesmärgiga vahetada seeläbi saadud teavet, kohaldatakse lõikeid 2, 3 ja 4.

2. Igas liikmesriigis määratleb pädev asutus iseseisvalt need isikud, kelle osas ta kavatab üheaegse kontrollimise ettepaneku teha. Ta teavitab teise asjaomase liikmesriigi pädevat asutust kõigist juhtudest, mille osas ta teeb üheaegse kontrollimise ettepaneku, põhjendades samas oma valikut.

Ta täpsustab ajavahemiku, mille jooksul kõnealused kontrollid tuleb läbi viia.

3. Iga asjaomase liikmesriigi pädev asutus otsustab, kas ta soovib üheaegsel kontrollimisel osaleda. Ta kinnitab üheaegse kontrollimise ettepaneku teinud asutusele oma nõusolekut või teatab keeldumisest ning põhjendab seda.

4. Iga asjaomase liikmesriigi pädev asutus määrab esindaja, kes vastutab järelevalve ja kontrolli kooskõlastamise eest.

III JAGU

Halduslik teatamine

Artikkel 13

Teatamistaotlus

1. Liikmesriigi pädeva asutuse taotlusel teavitab teise liikmesriigi pädev asutus kooskõlas taotluse saanud liikmesriigis kehtivate eeskirjadega, mis reguleerivad sarnastest dokumentidest teavitamist, saajat kõigist dokumentidest ja otsustest, mis pärinevad taotluse esitanud liikmesriigi haldusastutustelt ning on seotud käesolevas direktiivis hõlmatud makse käsitlevate õigusaktide kohaldamisega tema territooriumil.

2. Teatamistaotlustes märgitakse teavitamisele kuuluva dokumendi või otsuse subjekt ning saaja nimi ja aadress koos mis tahes muu teabega, mis võib saaja tuvastamist hõlbustada.

3. Taotluse saanud asutus teatab taotluse esitanud asutusele viivitamata teatamistaotluse alusel võetud meetmetest ja eelkõige kuupäevast, mil dokumendist või otsusest anti saajale teada.

4. Taotluse esitanud asutus esitab teatamistaotluse käesoleva artikli alusel üksnes siis, kui teavitamine ei ole võimalik kooskõlas taotluse esitanud liikmesriigi eeskirjadega, mis reguleerivad asjaomastest dokumentidest teavitamist, või kui selline teavitamine tekitaks ebaproportsionaalseid raskusi. Liikmesriigi pädev asutus võib tähtkirja teel või elektrooniliselt teavitada teise liikmesriigi territooriumil asuvat isikut mis tahes dokumendist.

IV JAGU

Tagasiside

Artikkel 14

Tingimused

1. Kui pädev asutus esitab teavet vastavalt artiklitele 5 või 9, võib ta taotleda, et teabe saanud pädev asutus saadaks saadud teabe kohta tagasisidet. Kui tagasisidet on taotletud, saadab teabe saanud pädev asutus tagasiside teabe esitanud pädevale asutusele nii kiiresti kui võimalik ja hiljemalt kolme kuu jooksul pärast seda, kui taotletud teabe kasutamise tulemus on teada, tingimusel et see ei piira asjaomases liikmesriigis kehtivate maksusaladust ja andmekaitset käsitlevate eeskirjade kohaldamist. Komisjon kehtestab praktilise korralduse artikli 26 lõikes 2 osutatud korras.

2. Liikmesriikide pädevad asutused saavad automaatselt teabevahetust käsitleva tagasiside teistele asjaomastele liikmesriikidele korra aastas vastavalt kahepoolselt kokkulepitud praktilisele korraldusele.

V JAGU

Heade tavade ja kogemuste jagamine

Artikkel 15

Kohaldamisala ja tingimused

1. Liikmesriigid jälgivad ja hindavad koos komisjoniga käesoleva direktiivi kohaselt tehtavat koostööd ja jagavad oma kogemusi, et parandada sellist koostööd ning vajaduse korral töötada välja eeskirjad asjaomastes valdkondades.

2. Liikmesriigid võivad koos komisjoniga koostada suunised mis tahes muude aspektide kohta, mida nad peavad vajalikuks heade tavade ja kogemuste jagamiseks.

IV PEATÜKK

HALDUSKOOSTÖÖ TINGIMUSED

Artikkel 16

Teabe ja dokumentide avalikustamine

1. Käesoleva direktiivi kohaselt mis tahes kujul edastatud teabe suhtes kehtib ametisjaladuse hoidmise kohustus ja kaitse, mis laieneb samalaadsele teabele seda saava liikmesriigi siseriiklike õigusaktide vastavate sätete kohaselt. Sellist teavet võib kasutada ainult seoses artiklis 2 osutatud maksudega liikmesriikide haldamise ja siseriiklike õigusnormide jõustamise jaoks.

Sellist teavet võib samuti kasutada nõukogu 16. märtsi 2010. aasta direktiivi 2010/24/EL (vastastikuse abi kohta maksude, maksete ja teiste meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel) ⁽¹⁾ artikliga 2 hõlmatud muude maksude ja maksete kindlaksmääramiseks või kohustuslike sotsiaalkindlustusmaksete kindlaksmääramiseks ja kogumiseks.

Lisaks võib seda kasutada seoses maksuseaduste rikkumise tõttu algatatud kohtu- ja haldusmenetlusega, millega võivad kaasnedä karistused, ilma et see piiraks sellises menetluses osalevate kostjate ja tunnistajate õigusi käsitlevate üldeeskirjade ja sätete kohaldamist.

2. Vastavalt käesolevale direktiivile teavet edastava liikmesriigi pädeva asutuse loal ja ainult siis, kui see on lubatud teavet ja dokumente saava pädeva asutuse liikmesriigi õigusaktidega, võib vastavalt käesolevale direktiivile saadud teavet ja dokumente kasutada muudel kui lõikes 1 nimetatud eesmärkidel. Selline luba antakse, kui teavet saab kasutada sarnastel eesmärkidel teavet edastava pädeva asutuse liikmesriigis.

3. Kui liikmesriigi pädev asutus leiab, et teise liikmesriigi pädevalt asutuselt saadud teave võiks lõikes 1 nimetatud eesmärkidel olla vajalik kolmanda liikmesriigi pädevale asutusele, võib ta teabe kõnealuse kolmanda liikmesriigi pädevale asutusele edastada, eeldusel et kõnealune edastamine on kooskõlas käesolevas direktiivis sätestatud eeskirjade ja menetlustega. Ta teavitab teabe päritolu liikmesriigi pädevat asutust oma kavatsusest jagada seda teavet kolmanda liikmesriigiga. Teabe päritolu liikmesriik võib sellise teabe jagamise vaidlustada 10 tööpäeva jooksul alates kuupäevast, mil ta sai teavet jagada sooviva liikmesriigi teatisel.

4. Lõikes 2 nimetatud vastavalt lõikele 3 edastatud teabe kasutamise luba saab anda vaid teabe päritolu liikmesriigi pädev asutus.

5. Taotluse esitanud liikmesriigi pädevad asutused võivad kasutada taotluse saanud asutuse hangitud ja taotluse esitanud asutusele käesoleva direktiivi alusel edastatud teavet, aruandeid, teatisi ja muid dokumente või nende tõestatud koopiaid või väljavõtteid tõenditena samadel alustel kui kõnealuse liikmesriigi mõne muu asutuse esitatud samalaadset teavet, aruandeid, teatisi ja muid dokumente.

Artikkel 17

Piirangud

1. Ühe liikmesriigi taotluse saanud asutus esitab teise liikmesriigi taotluse esitanud asutusele artiklis 5 osutatud teabe, tingimusel et taotluse esitanud asutus on kasutanud kõiki tavapäraseid teabeallikad, mida ta kõnealustel tingimustel nõutud teabe saamiseks kasutada sai, ohustamata oma eesmärgi saavutamist.

2. Käesoleva direktiiviga ei kehtestata taotluse saanud liikmesriigi suhtes mingit kohustust uurimist läbi viia või teavet esitada, kui sellise uurimise teostamine või taotletud teabe kogumine on vastuolus selle õigusaktidega.

3. Taotluse saanud liikmesriigi pädev asutus võib teabe esitamisest keelduda, kui taotluse esitanud liikmesriik ei saa õiguslikel põhjustel esitada samalaadset teavet.

4. Teabe esitamisest võib keelduda, kui see tooks kaasa äri-, tööstus- või ametisjaladuse või ärivõtte avalikustamise või kui teabe avalikustamine oleks vastuolus avaliku korraga.

5. Taotluse saanud asutus teatab taotluse esitanud asutusele teabe andmisest keeldumise põhjustel.

Artikkel 18

Kohustused

1. Kui liikmesriik taotleb käesoleva direktiivi kohaselt teavet, võtab taotluse saanud liikmesriik meetmed taotletud teabe saamiseks, isegi juhul, kui kõnealune liikmesriik ei pruugi sellist teavet ise maksustamise eesmärgil vajada. Kõnealune kohustus kehtib, ilma et see piiraks artikli 17 lõigete 2, 3 ja 4 kohaldamist, kujuures kõnealuste lõigete sätteid ei tõlgendata mingil juhul nii, et taotluse saanud liikmesriigil oleks õigus keelduda teabe esitamisest vaid põhjusel, et neil puudub kõnealuses küsimuses huvi.

⁽¹⁾ ELT L 84, 31.3.2010, lk 1.

2. Artikli 17 lõikeid 2 ja 4 ei tõlgendata mingil juhul nii, et taotluse saanud liikmesriigi asutusel oleks õigus keelduda teabe esitamisest vaid põhjusel, et kõnealune teave on panga, muu finantsasutuse, tema nimel tegutseva, volitatud või usaldusisiku valduses, või põhjusel et see on seotud juriidilise isiku omandi- huvidega.

3. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, võib liikmesriik keelduda taotletud teabe edastamisest, kui selline teave käib 1. jaanuarile 2011 eelnenud maksustamisperioodide kohta ja kui sellise teabe edastamisest oleks saanud keelduda direktiivi 77/799/EMÜ artikli 8 lõike 1 alusel, kui teavet oleks taotletud enne 11. märtsi 2011.

Artikkel 19

Kolmanda riigiga tehtava laiemast koostöö laiendamine

Kui liikmesriik teeb kolmanda riigiga laiemat koostööd, kui on ette nähtud käesoleva direktiiviga, ei tohi kõnealune liikmesriik keelduda sellisest laiemast koostööst mis tahes teise liikmesriigiga, kes soovib selle liikmesriigiga sellist laiemat vastastikust koostööd teha.

Artikkel 20

Tüüpvormid ja elektroonilised vormid

1. Artikli 5 kohased teabe saamise ja haldusuurimiste teostamise taotlused ning nende vastused, väljastusteaded, täiendava taustteabe taotlused, artikli 7 kohased teated teabele vastamise suutmatuse ja teabele vastamisest keeldumise kohta saadetakse võimaluse korral tüüpvormil, mille komisjon võtab vastu artikli 26 lõikes 2 osutatud korras.

Tüüpvormidele võib lisada aruandeid, teatise ja muid dokumente või nende tõestatud koopiaid või väljavõtteid.

2. Lõikes 1 osutatud tüüpvorm sisaldab vähemalt järgmist taotluse esitanud asutuse antud teavet:

- a) kontrollitava või uurimisealuse isiku andmed;
- b) maksueesmärk, mille kohta teavet otsitakse.

Taotluse esitanud asutus võib talle teadaolevas ulatuses ja kooskõlas rahvusvaheliste suundumustega esitada iga sellise inimese nime ja aadressi, kes arvatakse valdavalt taotletud teavet, ning kõik üksikasjad, mis võivad hõlbustada teabe kogumist taotluse saanud asutuse poolt.

3. Artiklite 9 ja 10 kohane omaalgatuslik teave ja selle väljastusteaded, artikli 13 kohane haldusliku teatamise taotlus ja artikli 14 kohane tagasiside saadetakse komisjoni poolt artikli 26 lõikes 2 osutatud korras vastuvõetud tüüpvormi kasutades.

4. Artikli 8 kohase automaatse teabevahetuse korral saadetakse teave elektroonilise tüüpvormiga, mille komisjon määrab kindlaks artikli 26 lõikes 2 osutatud korras ja mille eesmärk on lihtsustada automaatset teabevahetust ning mis põhineb nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiivi 2003/48/EÜ (hoiuste intresside maksustamise kohta) ⁽¹⁾ artikli 9 kohaldamisel kehtestatud elektroonilisel vormil, mida kasutatakse igat laadi automaatse teabevahetuse korral.

Artikkel 21

Praktiline korraldus

1. Käesoleva direktiivi alusel esitatav teave edastatakse võimaluse korral elektrooniliselt, kasutades ühist teabevõrku (CCN-võrk).

Vajaduse korral võtab komisjon vastu praktilise korralduse, mis on vajalik esimese lõigu rakendamiseks kooskõlas artikli 26 lõikes 2 osutatud korraga.

2. Komisjon vastutab CCN-võrgu mis tahes edasiarenduste eest, mida on vaja, et vahetada kõnealust teavet liikmesriikide vahel.

Liikmesriigid vastutavad oma süsteemide mis tahes edasiarenduste eest, mida on vaja, et kõnealust teavet saaks vahetada CCN-võrgu abil.

Liikmesriigid loobuvad kõikidest käesoleva direktiivi kohaldamisega seotud kulude hüvitamise nõuetest, välja arvatud vajaduse korral ekspertidele makstavate tasude osas.

3. Isikud, keda on nõuetekohaselt volitanud komisjoni julgeoleku akrediteerimisasutus, võivad kasutada seda teavet üksnes niivõrd, kui võrd see on vajalik CCN-võrgu hooldamiseks, käitamiseks ja arendamiseks.

4. Koostöötaotlused, sealhulgas teatamistootlused, ja lisatavad dokumendid võib koostada ükskõik millises taotluse saanud ja taotluse esitanud asutuse vahel kokku lepitud keeles.

Kõnealustele taotlustele lisatakse tõlge taotluse saanud asutuse liikmesriigi ametlikku keelde või ühte selle ametlikest keeltest üksnes erijuhtudel, kui taotluse saanud asutus põhjendab sellise tõlke nõudmist.

⁽¹⁾ ELT L 157, 26.6.2003, lk 38.

*Artikkel 22***Erikohustused**

1. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et:
 - a) tagada artiklis 4 osutatud korralduse raames tõhus sisemine koordineerimine;
 - b) kehtestada artiklis 4 osutatud teiste liikmesriikide asutustega otsene koostöö;
 - c) tagada käesoleva direktiiviga ettenähtud halduskoostööalaste kokkulepete tõrgeteta toimimine.
2. Komisjon edastab igale liikmesriigile käesoleva direktiivi rakendamise ja kohaldamisega seotud üldteabe, mille ta on saanud ja mida ta võib edastada.

V PEATÜKK

SUHTED KOMISJONIGA*Artikkel 23***Hindamine**

1. Liikmesriigid ja komisjon jälgivad ning hindavad käesoleva direktiiviga ette nähtud halduskoostöö toimimist.
2. Liikmesriigid edastavad komisjonile kogu asjakohase teabe, mida on vaja maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimise vastu võitlemisel käesoleva direktiivi kohaselt tehtava halduskoostöö tõhususe hindamiseks.
3. Liikmesriigid edastavad igal aastal komisjonile hinnangu artikli 8 kohase automaatse teabevahetuse tõhususe kohta ja tegelikult saavutatud tulemused. Kõnealuse iga-aastase hinnangu vormi ja edastamise tingimused kehtestab komisjon artikli 26 lõikes 2 osutatud korras.
4. Komisjon määrab artikli 26 lõikes 2 osutatud korras kindlaks selliste statistiliste andmete loendi, mida liikmesriigid käesoleva direktiivi hindamiseks esitavad.
5. Komisjon hoiab vastavalt lõigetele 2, 3 ja 4 talle edastatud teave konfidentsiaalsena liidu asutuste suhtes kohaldatavate sätete kohaselt.
6. Liikmesriigi poolt komisjonile vastavalt lõigetele 2, 3 ja 4 edastatud teavet ning komisjoni poolt sellist teavet kasutades koostatud mis tahes aruannet või dokumenti võib edastada teistele liikmesriikidele. Sellise edastatud teabe suhtes kehtib

ametisaladuse hoidmise kohustus ja kaitse, mis laieneb sama-laadsele teabele seda saava liikmesriigi siseriiklike õigusaktide vastavate sätete kohaselt.

Käesolevas lõikes osutatud komisjoni koostatud aruandeid ja dokumente võivad liikmesriigid kasutada üksnes analüüsimiseks, kuid neid ei või avaldada ega teha kättesaadavaks mis tahes muule isikule või asutusele ilma komisjoni selgesõnalise nõusolekuta.

VI PEATÜKK

SUHTED KOLMANDATE RIIKIDEGA*Artikkel 24***Teabevahetus kolmandate riikidega**

1. Kui liikmesriigi pädev asutus saab kolmandalt riigilt artiklis 2 osutatud makse käsitlevat teavet, mis eeldatavasti on oluline liikmesriikide haldamiseks ja siseriiklike õigusnormide jõustamiseks, võib kõnealune asutus juhul, kui see on lubatud kõnealuse kolmanda riigiga sõlmitud kokkuleppega, edastada selle teabe nende liikmesriikide pädevatele asutustele, kellele võib kõnealune teave kasulik olla, ja kõigile taotluse esitanud asutustele, kes seda teavet nõuavad.
2. Pädevad asutused võivad kooskõlas kolmandatele riikidele isikuandmete edastamist käsitlevate riiklike sätetega edastada kolmandatele riikidele käesoleva direktiivi alusel saadavat teavet, eeldusel et täidetud on kõik järgmised tingimused:
 - a) selle liikmesriigi pädev asutus, kust teave pärineb, on andnud selleks oma nõusoleku;
 - b) asjaomane kolmas riik on võtnud kohustuse teha koostööd, mida on vaja tõendite kogumiseks maksualaseid õigusakte rikkuvate või rikkuda võivate tehingute ebaseaduslikkuse kohta.

VII PEATÜKK

ÜLD- JA LÕPPSÄTTED*Artikkel 25***Andmekaitse**

Kogu käesoleva direktiivi kohase teabevahetuse suhtes kohaldatakse direktiivi 95/46/EÜ rakendussätteid. Käesoleva direktiivi nõuetekohaseks kohaldamiseks piiravad liikmesriigid siiski direktiivi 95/46/EÜ artiklis 10, artikli 11 lõikes 1 ja artiklites 12 ja 21 sätestatud kohustuste ja õiguste ulatust niivõrd, kui võrd see on vajalik kõnealuse direktiivi artikli 13 lõike 1 punktis e osutatud huvide kaitsmiseks.

*Artikkel 26***Komitee**

1. Komisjoni abistab komitee, mida nimetatakse „maksustamisalase halduskoostöö komiteeks”.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7.

Tähtajaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse kolm kuud.

*Artikkel 27***Aruandlus**

Iga viie aasta järel alates 1. jaanuarist 2013 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta.

*Artikkel 28***Direktiivi 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamine**

Direktiiv 77/799/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2013.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile.

*Artikkel 29***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 1. jaanuariks 2013.

Käesoleva direktiivi artikli 8 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid jõustavad liikmesriigid siiski 1. jaanuariks 2015.

Liikmesriigid teavitavad nendest viivitamata komisjoni.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga korraldatavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

*Artikkel 30***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub Euroopa Liidu Teatajas avaldamise päeval.

*Artikkel 31***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 15. veebruar 2011

Nõukogu nimel
eesistuja
MATOLCSY Gy.